

РУСКИЕ НОВИНКИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ СХС

Рок V.

Нови Сад, пяяток 24. Августа 1928.

Ч. 32 (190)

Веџей витирвалосци!

У кождей ца и у народно-культурних просвітних змаганьох потребна не лем-велька робота, але і же-лезна витирвалосць. Без витирвалосци не може буць якого успіху. Ми Славянам воопще барз легко що одушевиме за кожде красне и племените діло, береме ще швидкими силами до ньго, але нам хиби витирвалосць, по котрой ще діло приводжує та своїй кончини. Ми змея як тає смок слами, що ще фришко запалі и фришко агори. Одумаслене, котре було на початку започатого діла по мали сла-бке, док го при концу и нестане. Послідица того ест, же саме діло не випадне так добре и совер-шене як би випадло да було вецией одушевленя и витирвалосци. И ще ми н. пр. Немцом чудуємє; же во-ни напредни и культурни, то не шмеме забуць, же вони то посцігли по своїй же-лезнай витирвалосци. Кец' чловек завжжати зос цалу свою душу за даждру ствар, и полюби ю, теди вон будзе и витирвали.

Споминам то прето, бо витираалосць і нам пайбарокей потребна у наших культурно-просавітніх змаганьох. Просвіщование и культурне

У нашим отечеству

Політ. положення. Засіданням парламенту оділени до січні, але борги між партіями і далей тирлян. Так що обачте, же би могло пройти і го державних виборанкох і правя ще комбінації. Вукичевич організував своїх пристільниках у радикальний партії і прето ще на нього глядаю Папічевець у Главним радником Одбору. Прибачення сце, ще би пришол на анімаліяки способ до власцік і гледа співзників при радикалах і демократах. Вон ще нагадаша при виборанкох досгат голем 100 мандати. У наступдніх часох вої роз-

шва барз аелыку борбу прошил
Дра Кореншта, але ма слаби ус-
пих, бо наложайтна влада з другим
Королевством водан миролюбиву
политику. Опозиция ма отрицац
у Либллянѣ своё васидане и
там же очскуж, же викаши точ-
но своё становище и свой про-
тракъ. —

Отровни ляд. Комисия у Београду утврђаје, же уметни ляд прави фабрики вое нечистеј воде и прето ше у њим налазиа койзок бацилија. Тот ляд често хладу до води, лимунади, же би була хладицайпа. На тог спомен вели особи, котри пали таке

пъде, потерени иле на тифус. Полиция видала наредение, же иле леди има употребиц лом з лонка за разглаждане. Опоминаме нашата читателска да не чуваю от ошепитких хладници на побои, но иле предлагат по кой-кои пътици в ланиарах. —

Нашо жито у Ческей шебаря гледа, бо ће утврђено, је тогорочије варијо сст верно-изласнєй хвалитеј. Цена новогото жита буде више дешавати наконда је потроши старе, а и прето бо кукуруџа буде мања.

Вельке наслідство достало
жанцарм Нікола Дрокшк. Його
бачи ужар у Америці в захобелі
25 мільйонів доларів мадку, збо
1 мільярду і 400 мільйонів ді-
нарів. Давно уж виселев ізі вони
до Америки. Іще се го послужило
и постали богаті чюшек. Но бул
оженяти и терял Бого родзинка,
котра чюшак барг худобна, и жив
у Ліки, достане цали маєтков.

Страшна єдспловия при тла-
ченю догодзела че у валахе Хр-
ковцы. Котел на машоши скисло-
дирал и фалати женоза забили
двух людох, пейцме чешко ра-
нили и содем лагчевше. Пизнесце-
ние догодзело прето, бо кед ре-
мень спадрзул, теди машиниста
не заслужив машину, але вона и
далей ишла з вельку швидкосьцю.

Конгрес садітельськох хмеля отримавши преслого тижня у Новим Саду. На Конгресу були застутники Французької, Німецької, Чеської, Польської, Австрійської та Маджарської. Беніфіціювали ще о того- розникім урожаю та цінах хмеля. По мінімуму стручкових ціни хмеля останні таки які які були в преслого році.

Два цицесца на железнодорожници догодали им у единим дню. При штацији Превеша у южнай Сербии цали особни вагон полны людзей выврацел ше зэс шинох и скротуял асас наскону. Вельмі мертвых людзей чадзил 30 чечко-ранеты. Интересантно при тым, же адні вагон буд пасажыры все двецимі и ані ўсе пастрадало, хоць ше вагон выврацел.

Друге нещастие додарило ше на штабквартира Добоница. Ту, експлодира-
ла локомотива и 3 особи чеш-
ки пъти.

При присяги умарна. Тих дніох на суду у Пожеги дого- віло ще слідуюче: як шведок повідомляла була і Магда Іванович 64 роки стара і хоч ве жицька присягали, вона інак присягала, же правду гуторела. Кед виковедла слова: правду сюм воведла най ми Бог поможе, спадла мергвя. Шпаки буди бара норушанки на судзе. —

Приход Високих Достойникох до Русского Керестура.

Жителі Руського Керестура дождали премельку радосц. Напі валац почеснення приходом — нащивенном Екзеленції Митрополита Андрея Шептицького зос Львова і «Преосвященого нашого Владимира Діонізія». Обидва високи церковни Достойници привезли д. 14. augusta вівторок зос Шиду на автю. Іх посажене цалком приватне.

Вист о приходу Владикох
фришко ще рознесла по ви-
валю, і за кратке време
добри побожні Керестурчан-
и, стари и млади, жени и
хлоди собрали ще у Церкви
у Вельким множству
и теди рушел ще процесий-
ни поход зос парохії, Архиєрій провадзени од па-
ношох до Храму Божого.

У парохијалній заграді привітали Владикох, незвичні дзеци. Найкрасше і наймиліше привітання: „Із уст младенець совершил еси хвалу”. Уз шираване: Буди имя Господне. Архиерей пришлі до Храму і почало ше Молебніс, по котрим парох о. Мудри привітав Князюх Церкви і дасковав у мену парохіялох за високе націвшество и замоддел о архиерейски благослов.

Зос милими словами од-
повед Митрополита Ан-
дрей радуюци ше, же видзи
тот побожни народ греко-
католицких Русинах Руско-
го Керестура, котри очува-
ли свою св. виру и свой
добри обычай, а котрого ва-
лалу вишли вельки и сла-
вни людзе: Преосвящ. Влад-

дика Діонізій, всільо папо-
цюх и лівітській інтеліген-
ції, а то іде лем на славу
валалу. Сердечними сло-
вами замодлел у Г. Бога
благослов на нашо хижки,
важко фамелії, наші доро-
бок и веци уделел архіє-
рейськи благослов. Процесія
рушила ше, да одпровадані
Архиєрейськ на парохию.
Вирни ше гарли до Преосвя-
щенних Владикох, да даю
чесн, и да ше поклоня на-
слідником св. Апостолох.

На вечар бул Молебен до
Пресв. ІІєрика Христового,
а по тим Преосвяты. Влади-
ка Діонізій у побожним
казаню представел вредносць
добрих ділех милосердия.
На други дзень во среду
на б. ч. служили обидва Ар-
хиєреї ведно сп. Службу Божу зос дияконами. На-
роду було у Церкви полно
як во швето. За време св. Сл. Бож. споведали трохе
монашозе.

Понеже уж скорей утвер-
дзено, же Високи Достой-
ници маю пойсц до Ужго-
роду (Чехословачка) на на-
раду у церковных стварох,

котра уж у тих дньох ма-
ше отримац, то на нашу
жалост уж таю во среду
на 8. г. рано високи До-
стойници придавоню дзво-
нох, одировадзени множе-
ством народу, паноцами и
интелігенцию, щедлі до ав-
та и потили, да водзени Ду-
хом Святим радза над ум-
ноженем всіхій Слави Бож-
жей и спасения нашого.

Признац треба, же зос
страни уряду дочекал Пре-
освяты. Владикох пан сре-
ски начальник зос Кули, як
исто и месни валалски уряд
зос и. бировом и п. новтар-
ушом.

Ето Руснацы з Керестура
видзели у своім палале Ми-
трополита Слашного Андрея
графа Шептицкого. Шицки
од шерца жадаме и Ми-
трополит. Високопреосвя-
щеному Андрею и нашему
Преосвятыному Владикови
Діонізію, да Ии Г. Бог
узвели криякого здразія,
да зос вами упраздлю, да
нам дзеля дари благодати
Божей, да во здравій и спа-
сениі пожизню нау на жи-
гая и благая літа. К.

Спомин зос

То було аред трицет роками,
Трицет роки красне време. Ве-
лью того ше прежнюю, всільо ра-
досци, а ище веци жалосци.

У єднім валале родителі мали
сина школіяра, котри нашка дзе-
куя Богу, як му уделел тулу
благодаті, дожиць и видзець всільо
того у швеце, вікоючи наукі,
же му допомог вітчіп и днак-
иць ше на вибраче становиско,
же може працошац да імя Гос-
подній, у винограду Христовим.

дзециньства.

Аред трицет роками вон бул
хлапець-школьяр III. класік паро-
най школы. Учытал до школы
три кілометры далеско, ходзел
кажды дзені, невісканану кожанду
мад учыц ше, буг у школы, хва-
тац кожде слово — науку у школы.
Шмеко може конесц, же пі-
яки мраки, п'які шігіди вія-
віці ай нелігіоди не пречеді та
у Іого жакді за науку — за
просвінісванем ума и шерца.

Дома жії міди му онец и

маш. Оцец, мац — то святы смо-
га. Цешіїшів тот, хто тати сло-
ва упрашля на себе настіжні
особи, на своіх родитељох. Аро-
мой, мамо мож — то вредносці
од шицких богатствох, од шиц-
ких маскох, испеких цалого
швета.

Оцец и мац буды уж старии
людаe, а мац покус и хоровала.
Школьяр бул од найладніх дзе-
цох. Оцец и мац були побожны
людаe. Воне канде ведаєт и во
шего жыл разо до Церкви (Ут-
реню и Службу Божу), а при-
ходзеля ёшце націліці, як ис-
Служба Божа скончела. Оцец
анал и перховне шкіравані, та док
бул мігации, віле у крилосу ста-
вал и помагал дніжкові. Мац бу-
ла бара добра и побожна. Ей
щерко було вакрове релігійне.
Шицки ўт пуми, шицки слова,
розвумованы віходзелі зос ёй га-
біліко релігійного, побожного
шерца. Шерцо напольісте зос бла-
городніх релігійных чувства-
ми — чеснотам, милосердіем,
любоміз, миром.

В дзені кожды дзень разо и
нечар пала родніна: оцец, мац,
дзесне старцы, сіківе, лаш школіяр
и клаціца шестричка відклада-
ли пред святыми образамі и
шентамі молітвы. Тот дух по-
блукнуў, зос якім ше піцца
мозгаві, піцца не мож забудц. То
була наисце молітва, що дзвіга-
лышу до неба гу Богу. То була
праздніца бенедыкта з Господом Божем,
післяна, післяна страхопочі-
таем, після цециньской привер-
женісці, односін ту Богу. И
мац энна к любоза побожні
тисці; дома ше піцакі (швеце-
вікі) пісці аші не шкіравати. (Аж
поякінде пайстарник брат пові-

учовац шветовими пісці и шко-
ляра научел.) Ище нашка як да
видзім и чум, як міла мац
шкіравала при худзені вечаром;

Пасля пастири оцік на горы,
Відзіли Божу Матір на скамі,
На той скамі стопы знамі,
Де стояла Божа Маті,
З неё воду беруть
Цым варнім даіть.

Наш школьнія любел ходзяц до
Церкви. Памета вон добре свою
неріку святу Сноведа и як го
побожна мац учела, пріправіла
на са. Словед: Паметай сіну,
кед прыдаеш до Церкви іред па-
ніца, клекій, прежесцій іш і на
шнігію, го че буде паногец пі-
тац, ширко одноведай. А кед бул у
Церкви, та му ше так відавало,
же іст у раю, так му було добре,
гыло, радосно, и бал ше и
радоша ше. Шерцо му газелью,
же Церква, то бязанс самого Божа,
то место святе, дзе не ша-
бодно ані бешедовац, ані огля-
лац ше, дзе сами руки сітадаю
шо гу молітви, а колена ше аги-
каю до клекання. О які вон тэди
бул ішештой!

А веци?! Веци прыгоды вель-
ки крижи, страшны шерпены, че-
шноты. О тры роки потым пре-
селазі ше до вічносцік настілі-
ши оцец и мац. А таш школьнія
не едину горку пребытуя. Но Божа
Рука, Божа помоц була зос
ім! Велій осі Господи! Бог му
послая великих доброділох, пре-
ко котрих паколал го до своей
святы вінчы — Церкви Хри-
стовій.

О ідеали святы з роках дзе-
циньских, нашка віполніти! Дави-
гайдце не одзеню руки горе ту
Богу, а уста хвальце: Благода-
рам Господа! К.

Широм швета

Амерыканский бюджет за 1928/29
рок ужношую 3.700 мільёни дол-
арік, лебо за 400 мільёни дола-
ри касей та прешлого року.

Експлодірава 400 гранати
у воінскім магазіні у Буку-

решту. Гранаты су велького ка-
либра а щесце лес то, же ше
мататіві находит на окраісках
варошу. Магаціні цалком згоре-
лі в настрадали і в катонаці,
котра чуніали стражу.

Нараза, (то було по ветери) отворя ше дзвери и на прагу
ше указала — Ката. Иста
правда Ката, але не як до
тераз у женскім обліку,
але у обліку — шмерци, у
белей плахти закруцена, з
косу у руки. На кеди отво-
рела дзвери а од пісі бухло
на Ката таке жінне як
кед біл у лядовіці.
Станула та стой. Павло, ше
ліск, тоти даскельо власі
цо мал на лісей главі
дзвігли ше горе. Треше ше
шицок як над на воді. Роз-
нял уста да ше ей опіга
по сце, але не мог повесці
інч. Кед го видзела шмерц
такото, почала ше шмейц.
А можеце, себе думац як
там дзе ше шмерц — шмее.
Патрел на ню уж пресь оку-
лярох (спадли му з носа од
сильного трешеня) але вона
ше шмеб и — прибліжує
гу п'яму. — Спекнул би од
ней, але нет кадзи. А вона
віше близше прі п'яму, тे-
раз віпросцела руку... бере-

го ва руку, дзвіга з фоте-
лю (бо до тераз фурт шед-
зел на пім.) и прегваря:

„Гайде зомну не оклевай,
бо уж час...“ а вон цихо,
аці опрец ше не може ані
кричац не може — інч. До
тераз ہумял, же то Іого
Ката, але кед то прегварела,
дораз ю познал по гласу, же
вона. Вона, наисце вона...

Док вон так думал, уж
то вона виведла з хижки и
упуцела ше з нім коло кри-
жа на крижнай драгі. Же-
гнал ше з ліву руку, бо го
за орану водзела, кладол
по крадаме запак крюка и
на ню але вона го не оха-
бяла... Яй Боже уж ту и те-
метов (цінтор). Цале кельо
их нука у пім. Па шицко
покойни. Шицки такі як и
Іого Ката. Пале там гевтот
цо го тераз рок забили ле-
гінє. Глава му и тераз по-
луччена як стари гарчок.
Пале там і тата сушеда
цо ище, и кед умерала та
назвала свойого дітка —

М. КОВАЛІ

ФЕЛЬТОН

М. КОВАЛІ

Мертві ставаю...

Пан Павло завался ше
до межкого фотеля, ноги
випросцел на други каўсаці,
на нос надзял стары оку-
лярох з розбитым меднімочком
и задубел ше до читаня.
Читал цо ест нового во
швеце... „О пале, пале цо
ту нове...“ жубронел себе
стари под нос и упар очи
позорійше на место у но-
вівіх дзе писало: „Стра-
ховіте нещесце“. Под тим
писало:

У варошу Н... (так була
тоти дні Павлова жена на
госцини) віщера по поладню
коло 4-х трафело ше не-
щесце... Една жена.. по
мену Ката (Так було и Пав-
ловой ясли меню) одлучела
ше на страшны крохай —
поляла ше з вітрионом и
запалела. Остатні дні оба-

Бигацяли дябла. У вазала Вестафону на Каракалу обвинили седниши једи 80 рошну жеку, же босорка, и же зос іней требавычнац дябла. Были ю и мучела на вішчанкі способы а на коньку ёй на ноги прибили подковы. Празибирій людзес одудзены на 5 рошні памятки.

Белроботнісці у Мадарскай землі на дзеяні, якіе веніца. По дистох находзіа ще там 55.000 людзей, когти немаю хлеба ні роботы. У самім Непту ёст 33.400 белроботніх.

Албанія — кральовіца. Предсідаель албанскай республікі Ахмет бег Зогу сде своё імені. Презнація за кральовіцу. Службующи парламент мац бі о чим речіці. Но эна ше, чи и другі европскі державы краміті присташою да то, да ю Албанія преглані на кральовіцу.

Умар найглустейшичловек на швапе у варошу Атлантик Сіти. Вон пред шмерцу быў ческі 192 кглы. Было му лем 38 рокі.

Вібератіка амерыцкаго прэзідента. У Амерыкі ёе воззі тэрэз велька агітация, хто будзе прэзідателем амерыцкіх соціальных державох. Днююе су кандидаты Гувер і Шміс. Гувер я зато да и дзейністніе закон, же неизбежнае ужываш алкохолем і наркоты, а Шміс ётто, да ўсе дзешебоды. Велькі міліярдер и фабрикант автомобілью Форд

стоі при Гувевові а другі аружтва за Шмісом. Обідваюме кандидаты путую тэрэз по Амерыкі и агітараю канды за себе.

Роштіна як комисіс. При риці Місісіпі винажли ученыи сдру роштіну, когта домашнім жичельем уж давно служы як комисіс. Лісце тей роштінкіяне указуа гу востоку и югу хоч як ёе вона обращы.

Згорел цали вароши. Прад даскељома дніма згорел готово цали немецкі варошчык Нерімберт. Огень настал пра электрику.

Чекали конец швапа. У авіяле Хмельник (Польскі) хтошка андумал, же па 10 таго мешаца будзе конец швапа, бо ёдга комета (гіганда) стайдзе па веліз. Шыцкія жадані, котрых там барз велько ёст, позбераюце туту "остатню" ноц и готовыи ёш на имперц. Кажды ёш за свояго грэхі и спроноўкі, а ёсць поц прынца и настал красны лаён — врачели ёш жыди назад да сваіх генефтох, же бы Русікіх па ново спрэбодыц и кламай.

У Булгарскай одрезала властва, же не шынажи комітескі и революціонары організаціі изніча распушчыц, бі туты організаціі нарушавалі мир у южных краіах нашай державы. Булгарска зімала мушка так арабік бо то захтэвала Англія и Франсуека ведыц зос нашу державу. Италия к Мадарску исцеля ёш тым замчевом прыдружиц.

Вельке діло — мали людзе.

Приправлен Одбор за Банкет у часці я. о. Дра Костельника пренація за потребу вісац інс і охрэмну поноланку крамі тей ѿ була выдрукавана у Русікіх новінках. Проців тога нікто бы ішч на мал, а и потребу было відаць открему поноланку, же бы інс за банкет пренація и такі наша браца, котры може быт не чысані ёш новінкі. Наш велькі поэт и пісатель о. Дра Костельник заслужені часці и прызначаніе од цалого руского народу,

маймуном. Там и тот — о ўбил го швап — тот шкінтови сабол (шнайдер) ѿ пред три дні умар. Та думал себе Павло, як ёш го отрес, бо му бул дзолжэн 500 Дук., а пале ти ёш його, заты ёш страсці: Тота його Ката и по шмерци зло роби. Но су бліжай то видзі, ёш го тогі мертві баш йому радую. Пале и капурку отворели на теметове. — Одрива ёш пан Павло але вона як да ані не посетя — понагля зі ўм. О да ми ю дзяяк спрэвесц. Попробуем! Кед вончылі до теметова озвал ёш Павло, ёш могол міліш:

— Пунц ме, мила Катко, да заврэм ла собу дверка».

А Ката ёш ані не сетела же бы вон думал сцікнуц, почала цоніка жубровіц зос тікітавім шнайдром, бі найблізше стал пры іней. Кед Павло дастал шлебоды руки, прэжсніш як але тэрэз з праву и дал ёш до сцека-

не заштакніа поноланку по на-цім жаданію, прэто зме ёш мушкі тудэй шынажи обращыц». Нашо чытателе и шыцкі, котры досгася туту поноланку наў знаю, же то ніпраэда. Ето як ствар стоб:

1) Редактор пайнерш дастал віст, же банкет будзе стрыжані па 12 т. м. и так ік дастал віст, когта будзе наў вінкіх. На дзень прыставенія спомінка пок. Храпілевічы ясно му усменю, же банкет будзе па 19 т. м. и так заш акіравец у вінкіх.

2) Саму поноланку напісану на машыні прынес о. Дра Костельник у кімнаткі до Новага Саду, але ю забул прыдаць редакторави и аднак ѿ зесіи ѿ зесіи да

Београду. Ту и положел на пошту. Так поноланка прышла не скоро, кед уж новінкі буды у машині. Выявлюем, якіе ані ёдним словам не будзе поведзене ючыцо жаданію, же да ёш поноланка друкніе у вінкіх у чалесу. Поры шыцкім тым редактор икак положел цалу поноланку у слідуючым (31.) числу.

Читаме тэрэз шыцкіх разумных людзей: коме потребно таке задармаш? Чи мали фурму на поноланкі дац шыцкіа тако да-ло?

Так то вініе вікладна, кед вель-ке дзло робя — мали людзе, ле-бо ти наш народ жудро твары: якія челязі така и робота.

Пияніцов сон.

Бачы Мастро ёст отдавна пів-ніца. Рэвіко ё дарэз трэйбі. Хі-жу, жеку и дзецко зошыцкім забул, и забул и запущел. И сстатні дінтар дз за ёлкогол. Але му ѿн врача жыле за любе! Эйтаке! я. Уж ёш па пім показанію знакі "піннідкого без-умства". Ище я, правда, при разуме, але ёш часто заніше и страци. А то ѿще пайгоўце: чым легче, прынішуючы ёш коякі сігнализавання. Найчастейшо му прыходзіа пред очы якашкі пас-кіані. И тей прэзідент ясно го мучыло таке якініх прывідзіні, па кед ёш пребудаец, бара не жалодзініе пакасовал жыне свой.

"Шыкім я — Гвари — а па

міне вігадні потыри паткана. Бе-таю по хімі и раза дем ёш поч-кію драмац гу міс на посцель, же міне аж велькі страх ўхвацел. Бе-ден яельки и тлусты як добры канцур; зва віглядні и віскушні а жыларты як да шлоні. Цо бі то могло значыц?" — Жена сёбе барз чыжко здыхае, па му почнів тот сон так толковац: "Тот велькі и углени паткана то тро-дактар при нас, то юн му ёж дзял и чарне спод пахца за ўшы-гол, а тоті два вісушні и заг-ладнік то я и наіно дзялко, а тот шлоні то ѿ тъ Горко и чешко и тебе и нам."

Праложен, А. Н., аўтар.

На знане.

Гледа ёш начаткіца руска напоцка способна до тарговскай канцеларіі, хго-ра спершца 4 класі штред-ней школы (поліарку або гімназію) бешедуе держав-ним, немецкім и по возмож-носці и мадарскім язы-ком. Ма прилику научиц ко-респонденцию, кніжковод-

ство, на машині пісац и другі гу тому спадаюці роботы.

Най ёш яві на адресу Дюра Шанта тарговец ма-шиніх Новы Врбас.

ЧИТАЙЦЕ

"РУСКИ НОВИНИ"

ма же баш сушедов чи ёх) а пан ёш чудус, же го ище не рупа, Пейсц... но тэрэз ёш обрацім да видам цо робя. Обраціл ёш, перш за ёдним окном попатрел и ве-ц з другім. Зачудовай ёш кед видел, же пуст пікота. Да-же ёш су? Нест, ист... можем пойсц. Поуцерал крев аноса и упуцел ёш дому. Когуты шпивали. На церкви вібівало 3-г. по пол ноці.

Ідзе дому а дума себе: Чи же дома не ческа дагдзе за дверми, але чекай будзем ёш клоніц. Примол по цихі дому, отворел по цихі дверні и — наспако з пім — заш якапік жына пуха, лем тэрэз як и другі жени у — сукніх. З хрылом буда му обрацена.

А чекай босорко ша то ти прышла ёш настрашиц. Наце він мою Кату и по шмерци нема мира. Мало іорвей буда як шмерц а тэрэз як — босарка. А чекай ты, ша я тебе укажем,

Змирим я тебе на вікі. По цыхі вошол до прыклста, по цыхі ше врацел з ванілу жени за хрибст и... кврц — здвал сій ванілу на главу. Кед ёш звалёла попатрел ёш цо ліца, попатрел и айойчал. Яй! та то не моя жена. То сушеда гдовіца цо ей муж недавно умар. Усврчкал ёш, гледал есен-цы, да ей под нос положі бо ю замрачел. Принес а вона а на пол мертві на-раа ёш прыдавігла та гвари:

Ша чловече то вітрайол а не есенция..

И пансце бул вітрайол. Сціл го однесц, але го вона затримала. Не ида... Ческай да ци повесі: Сцела сом ци буд жена, а ти ме забил. Я умерам и — умарла.

А вон кед видел цо на-робел — а шыцко-пре Кату, — горко пре горко запла-кал и дал ёш до сцеканія. Сцекал тэрэз праз загради сушедскі, праз мак и гра-щок, праз пасулью и куку-

